

Părțile din procedura principală

Reclamant: MC

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dispozitivul

1) Articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiul proporționalității

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care prevede un mecanism de răspundere solidară pentru datoriile privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) ale unei persoane juridice în următoarele împrejurări:

- persoana ținută responsabilă în solidar este administratorul persoanei juridice sau membru al unui organ de administrare al acesteia;
- persoana obligată să răspundă în solidar a efectuat cu rea-credință plăți din activele persoanei juridice care pot fi calificate drept distribuire disimulată a profiturilor sau a dividendelor ori cesionează aceste active cu titlu gratuit sau la un preț net inferior prețului pieței;
- actele săvârșite cu rea-credință au avut ca efect incapacitatea persoanei juridice de a plăti integral sau parțial TVA-ul pe care îl datorează;
- răspunderea solidară se limitează la cuantumul cu care a fost sărăcit patrimoniul persoanei juridice ca urmare a actelor săvârșite cu rea-credință și
- această răspundere solidară este angajată doar cu titlu subsidiar, atunci când este imposibil de recuperat TVA-ul datorat de la persoana juridică.

2) Articolul 273 din Directiva 2006/112 și principiul proporționalității

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care prevede un mecanism de răspundere solidară precum cel descris la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri, care se extinde la dobânzile moratorii datorate de persoana juridică din cauza neplății taxei pe valoarea adăugată în termenele imperative stabilite de această directivă ca urmare a actelor săvârșite cu rea-credință de persoana desemnată răspunzătoare în solidar.

⁽¹⁾ JO C 88, 15.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k./Bank Handlowy w Warszawie S.A.

(Cauza C-64/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 86/653/CEE – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Agenți comerciali independenți – Operațiune încheiată cu un terț pe care agentul comercial l-a câștigat anterior în calitate de client – Remunerație – Natura imperativă sau supletivă a dreptului agentului la comision]

(2022/C 463/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Recurentă: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Intimată: Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți

trebuie interpretat în sensul că

se poate deroga prin contract de la dreptul pe care această dispoziție îl conferă agentului comercial independent de a percepe un comision pentru tranzacția încheiată, pe durata contractului de agenție, cu un terț pe care acest agent l-a câștigat anterior în calitate de client pentru tranzacții de același fel.

⁽¹⁾ JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 octombrie 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Administrativā rajona tiesa, Administrativā apgabaltiesa – Letonia) – „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)/Latvijas Zinātnes padome

(Cauzele conexate C-164/21 și C-318/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 651/2014 – Articolul 2 punctul 83 – Trimitere directă și necondiționată la dreptul Uniunii – Admisibilitatea întrebărilor – Ajutoare pentru cercetare, dezvoltare și inovare – Noțiunea de „organizație de cercetare și diseminare a cunoștințelor” – Instituție de învățământ superior care desfășoară activități economice și neeconomice – Determinarea obiectivului principal]

(2022/C 463/08)

Limba de procedură: letona

Instanțele de trimitere

Administrativā rajona tiesa, Administrativā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Reclamante: „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)

Pârât: Latvijas Zinātnes padome

Dispozitivul

1) Articolul 2 punctul 83 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 [TFUE]

trebuie interpretat în sensul că

o entitate de drept privat care desfășoară mai multe activități, printre care cercetarea, dar ale cărei venituri provin în cea mai mare parte din activități economice, precum prestarea de servicii de învățământ cu titlu oneros, poate fi considerată o „organizație de cercetare și diseminare a cunoștințelor”, în sensul acestei dispoziții, cu condiția să se poată stabili, în lumina tuturor împrejurărilor relevante ale speței, că obiectivul său principal este desfășurarea în mod independent a activităților de cercetare fundamentală, de cercetare industrială sau de dezvoltare experimentală, eventual completate cu activități de diseminare a rezultatelor unor astfel de activități de cercetare prin predare, publicare sau transfer de cunoștințe. În acest cadru, nu se poate impune unei astfel de entități să obțină o anumită proporție din veniturile sale din activități neeconomice de cercetare și de diseminare a cunoștințelor.